

духовна власть и Римската върховна юрисдикция. Наистина избираніето на епископытъ въ тѣхъ службы принадлежало на царѣтъ, които показвали това избираніе съ вручаваніе на избраныя пръстенъ и жезлъ, нъ утвърденіето и черковното посвященіе зависяло отъ папытъ, отъ което слѣдва че и раздаваніето на духовнытъ чинове зависяло до нѣкѣдъ отъ папытъ.

Царското право да са даватъ духовнытъ чинове отъ царя съ пръстенъ и жезлъ са наричало инвеститура. То имало своитѣ лоши страни, като поставяло на черковнытъ службы хора недостойны, нъ имало и тая малка добрина, че държало епископытъ въ покорность отъ държавата. За папытъ, които мисляли да заповѣдатъ на царѣтъ, това не е можало да бѣде угодно, защото прѣди да заповѣдатъ на царѣтъ, трѣба да заповѣдатъ на духовенството и тѣхнытъ заповѣди да ся слушать. Съ намѣреніе да направи духовенството независимо отъ свѣтската власть, Григорій VII въ 1070 год. издава единъ редъ постановления, чрѣзъ които въвежда двѣ главны прѣобразованія въ черковата: унищоженіето на инвеститурата и въвежданіето на безженството между сичкото духовенство на Западъ.

За напрѣдъ раздаваніето на духовнытъ чинове трѣбало да става отъ духовната власть, по избираніето на народа и на духовенството, и сичкы посвятены на духовно служеніе трѣба да бѣдѣтъ неженены, сир. калугеры. Като е докачвало нѣкакъ си правата на германскый императоръ, сичко това е станжло причина за упорита борба между императорската и папската власть. Папата намѣрилъ голѣма помощ въ германскытъ князе, които были недоводны отъ императора, Генриха IV, защото този послѣдній искалъ да ги ограничи и да ги подчини повече на императорската власть, както и въ саксонскый народъ, който не былъ доволенъ отъ Генриха зарадъ неговытъ притѣсненія, и съ тая помощ можалъ да надвие съпротивленіето на Генриха. Папата повыкалъ Генриха въ Симв да му иска отговоръ за онѣзи оплакванія, които были направили врѣхъ него князѣтъ и Саксонцытъ, а Генрихъ обявилъ папата за сваленъ и заповѣдалъ на римскый народъ да избере другъ папа. Григорій не былъ чловѣкъ